

d ů v o d ů:

Zjištěno jest, že žalovaný nesliboval žalobkyni manželství a ji nesvedl a že když se žalobkyni tělesně obcoval, si toho nebyl vědom a ani vědom býti nemohl, že kapavka, kterou stížen byl v roce 1912, nebyla snad ještě vyhojena. Vůbec nebylo prokázáno, že žalovaný v době, kdy se žalobkyní tělesně obcoval, byl pohlavně nemocen. Ale dovolání, provádějíc dovolací důvod nesprávného právního posouzení věci (§ 503 čis. 4 c. ř. s.), z tohoto zjištěného stavu nevychází, tvrdíc, že žalovaný žalobkyni jako slušné a nezkušené děvče svedl, ačkoliv si toho byl vědom, že byl pohlavně nemocným, a neprovádí takto tohoto dovolacího důvodu po zákonu. Netřeba proto poukázati k tomu, že žalobkyně jako strana sama musela připustiti, že před souloží jí manželství nebylo slibováno, a netřeba zmiňovati se o tom, že žalobkyně tenkrát již byla dospělá a že pohlavní styky pěstovala se žalovaným i po vystoupení ze služeb firmy, jejíž společníkem žalovaný jest. Pokud se dovolání na konec dovolává slušnosti, dlužno připomenouti, že soudům jest se zachovati v přední řadě dle předpisů zákonných.

Čís. 3600.

Skutkové zjištění lze v dovolacím řízení napadnouti jen tvrzením, že skutečnosti, z nichž vycházel odvolací soud, jsou v rozporu se spisy, nikoli však též pokusem o odchýlný skutkový závěr z týchž skutkových okolností.

(Rozh. ze dne 11. března 1924, Rv I 1764/23.)

Žalobě o vydání nábytku bylo vyhověno soudy v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Nižší stolice nevěřily výpovědi manželů S-ových, že a jak žalovaná od manžela svého, nynějšího úpadce, sporného nábytku nabyła, a tak, když bezesporo jest, že nábytek ten koupil kdysi nynější úpadce od výrobce T-a a důkaz převodu jeho s úpadce na jeho manželku, jak řečeno, se nezdařil, podává se z toho samo sebou, že podle práva nábytek ten pořád patří úpadci a tedy do úpadkové podstaty a žalobní nárok jest tedy plně odůvodněn. Pravda ovšem, že nižší stolice, odůvodňující, proč manželům S-ovým nevěří, užívají také jednoho důvodu, který tak, jak podán jest, nevěrohodnost jich výpovědi nedoličuje, toho totiž, že Josef S., nynější úpadce, už od listopadu 1922 je insolventní, kdežto bezesporo jest, že v roce 1920, do kterého manželé S-ovi převod nábytku kladou a v kterém dle zjištění nižších stolic přestěhování nábytku z kanceláře nynějšího úpadce do bytu jeho a jeho manželky se stalo, byl ještě solventním. Avšak stačí ostatní důvody a brojí-li dovo-

lání proti zjištění nižších stolic, napadajíc vůbec všechny důvody, z kterých nižší stolice mají výpověď manželů S-ových za nehodnověrnou, líčíc je jako »závěry«, spisům procesním odporující, není to ovšem nic jiného, než že dovolání hodnotí provedené důkazy a zvláště tedy výpověď manželů S-ových jinak, než nižší stolice, totiž ve svůj prospěch, a tedy nic jiného, než dovolací důvod nesprávného ocenění průvodů, jehož § 503 c. ř. s. nezná. Zjištění nižších stolic mohlo by dovolání napadnouti jen tak, že by ukázalo, že fakta, z nichž při oceňování důkazů vycházely, odporují spisům (§ 503 čís. 3 c. ř. s.), nikoli však tak, jak to činí, že, vycházejíc z týchž fakt, z nichž vycházely i nižší stolice, dospívá jen k jinému závěru v otázce hodnověrnosti té které výpovědi a tím i k jinému skutkovému přesvědčení (zjištění) ohledně skutečností rozhodných pro rozřešení věci samé.

Čís. 3601.

Prodávatel, jenž domohl se žalobou odsouzení kupitele k odebrání zboží a zaplacení kupní ceny, nemůže napotom žalovati o zaplacení rozdílu mezi kupní cenou a cenou, docílenou prodejem dle čl. 343 obch. zák.

(Rozh. ze dne 11. března 1924, Rv I 1796/23.)

Žaloba prodávatele na kupitele o zaplacení rozdílu mezi smlouvenou kupní cenou a cenou strženou při prodeji dle čl. 343 obch. zák., byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Z vlastního přednesu žalobcova plyne, že se žalující strana ve sporu, zahájeném u krajského soudu v L. pod sp. zn. Cg I 326/21, domáhala zaplacení zboží podle uzávěrky ze dne 29. listopadu 1920, tudíž uplatňovala první jí podle čl. 354 obch. zák. proti obmeškalému odpůrci příslušející právo, splnění uzavření smlouvy. Nynější žalobou uplatňuje žalující strana druhé právo čl. 354 obch. zák. poskytnuté, žádajíc, když byla zboží podle čl. 343 obch. zák. prodána na účet odpůrcův, místo plnění náhradu škody. Tohoto druhého práva však žalobce již nemá. Jakmile jest volba práva podle čl. 354 obch. zák. vykonána a sice vykonána tak jasně, že odpůrce nemůže býti v pochybnostech, co prodávatel zvolil, zejména, zdali zvolil splnění buď přesně podle obsahu smlouvy neb alespoň náhradní plnění odškodněním, je volba neodvolatelná. Je proto zvláště tehdy neodvolatelná, jakmile dodávatel žaloval na zaplacení kupní ceny a kupitel byl pravoplatně k odebrání zboží a zaplacení odsouzen. Tím se stalo prodávateli nemožným jak odstoupiti od smlouvy tak žádati odškodnění pro její nesplnění. Není závadou, že přes pravoplatný rozsudek, kupitele k odebrání a zaplacení odsuzující, může provésti svémocný prodej zboží a žádati rozdíl, neboť neuplatňuje tím ně-